ข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ ๗๓

ว่าด้วยการดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายและสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕/๒๘ (๒) (๓) (๔) และ (๕) และมาตรา ๑๕/๓๐ (๒) (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดให้ผู้อำนวยการมีอำนาจออกข้อกำหนดการปฏิบัติในการขนส่งวัตถุอันตรายและสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษของผู้ที่เกี่ยวข้อง ออกข้อกำหนด เงื่อนไข แนวทางในการบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ การให้หรือการสำแดง ความรับผิดของผู้ขนส่ง ความรับผิดชอบของผู้ตราส่ง รวมถึงการกำหนดให้มีการจัดทำแผนการฝึกอบรม รายงานอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์ เกี่ยวกับวัตถุอันตรายและสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ และออกข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การมอบหมายในการดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายและสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายและสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษไปกับอากาศยานมีความปลอดภัยและเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๑๘ และบทแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวก ๑๘ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๔๔ ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย จึงออกข้อกำหนดการดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายและสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๗๓ ว่าด้วยการดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายและสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๔ ว่าด้วยการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศ

ข้อ ๔ ในข้อกำหนดนี้

“การไปรษณีย์ควบคุม” (Regulated Postal Authority) หมายความว่า หน่วยงานการไปรษณีย์ของไทยหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานการไปรษณีย์ที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของสหภาพสากลไปรษณีย์ (Universal Postal Union: UPU) และได้รับใบรับรองการไปรษณีย์ควบคุมจากผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

“ข้อกำหนดทางเทคนิค” (Technical Instructions) หมายความว่า ข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศอย่างปลอดภัย (ICAO Doc 9284) ที่ออกเป็นช่วงเวลาตามวิธีการที่คณะมนตรีแห่งองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศกำหนดและให้การรับรอง

“ตัวแทนจัดการ” (Handling Agent) หมายความว่า องค์กรที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ดำเนินการเดินอากาศในการรับมอบ จัดเก็บ บรรทุก ขนถ่าย หรือการดำเนินการอื่น ๆ เกี่ยวกับผู้โดยสารหรือสินค้าไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

“บรรจุภัณฑ์” (Packaging) หมายความว่า ภาชนะบรรจุและส่วนประกอบอื่น ๆ หรือวัสดุที่จำเป็นสำหรับเป็นภาชนะบรรจุตามลักษณะการใช้งาน

“บรรจุภัณฑ์ผสม” (Combination packaging) หมาความว่า บรรจุภัณฑ์ที่นำมาบรรจุรวมกันเพื่อวัตถุประสงค์ในการขนส่ง ซึ่งประกอบด้วยบรรจุภัณฑ์ภายในจำนวนหนึ่งชิ้นหรือหลายชิ้นก็ได้ โดยบรรจุรวมกันอย่างมั่นคงอยู่ในส่วนบรรจุภัณฑ์ด้านนอก

“บรรจุภัณฑ์ภายนอก” (Outer packaging) หมายความว่า เครื่องป้องกันภายนอกของบรรจุภัณฑ์ประกอบ หรือบรรจุภัณฑ์ผสมโดยมีวัสดุดูดซับ อุปกรณ์กันกระแทก ส่วนประกอบอื่น ๆ ที่จำเป็นเพื่อป้องกันภาชนะปิดภายในหรือบรรจุภัณฑ์ภายใน

“บรรจุภัณฑ์ภายใน” (Inner packaging) หมายความว่า บรรจุภัณฑ์ซึ่งต้องมีบรรจุภัณฑ์ภายนอกจึงจะใช้ในการขนส่งได้

“บาดเจ็บสาหัส” (Serious Injury) หมายความว่า การบาดเจ็บที่บุคคลได้รับจากอุบัติเหตุโดยส่งผลให้

(๑) ต้องเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมง ภายในระยะเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบาดเจ็บ

(๒) กระดูกแตกหัก เว้นแต่การแตกหักเล็กน้อยของกระดูกนิ้วมือ นิ้วเท้า หรือจมูก

(๓) มีแผลถลอกหรือฉีกขาดซึ่งทำให้เลือดออกมาก หรือเกิดความเสียหายต่อเส้นประสาท กล้ามเนื้อ หรือเส้นเอ็น

(๔) อวัยวะภายในได้รับบาดเจ็บ

(๕) มีแผลไฟไหม้ขั้นที่สองหรือขั้นที่สามหรือแผลไฟไหม้ผิวร่างกายมากกว่าร้อยละห้า

(๖) สามารถตรวจพิสูจน์ได้ว่าติดเชื้อหรือได้รับรังสีที่เป็นอันตราย

“ใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายหรือสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ” (Dangerous Goods/ Prohibited or Special Handling Items Operating License) หมายความว่า ใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับการรับมอบ จัดเก็บ บรรทุก ขนถ่าย หรือขนส่งวัตถุอันตรายหรือสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษไปกับอากาศยานตามมาตรา ๑๕/๒๗ หรือมาตรา ๑๕/๒๙

“ใบสำแดงวัตถุอันตรายของผู้ตราส่ง” (Shipper’s Declaration for Dangerous Goods) หมายความว่า เอกสารที่มีการระบุชื่อประเภท ประเภทย่อย และรายการของวัตถุอันตรายหมายเลขสหประชาชาติ กลุ่มการบรรจุ ปริมาณวัตถุอันตราย และลงลายมือชื่อผู้ตราส่ง ทั้งนี้ตามที่ข้อกำหนดทางเทคนิคได้กำหนดไว้

“ไปรษณียภัณฑ์” (Mail) หมายความว่า จดหมายหรือพัสดุอื่น ๆ ที่ส่งโดยหน่วยงานไปรษณีย์ของไทยหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานการไปรษณีย์ ซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของสหภาพไปรษณีย์สากล (Universal Postal Union: UPU)

“ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตราย” หมายความว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕

“ผู้เกี่ยวข้องกับการขนส่งสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ” หมายความว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕

“ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะ” (Public Aerodrome Operator) หมายความว่า เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการแก่สาธารณะ หรือผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ

“ผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้า” (Freight Forwarder) หมายความว่า องค์กรซึ่งทำธุรกิจกับผู้ดำเนินการเดินอากาศ โดยมีวัตถุประสงค์ในการรับจัดการขนส่งสินค้า ไปรษณียภัณฑ์ สัมภาระ หรือสิ่งอื่น ๆ ทางอากาศ

“ผู้ตราส่ง” (Shipper) หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นคู่สัญญากับผู้ขนส่งเพื่อให้ขนส่งของตามสัญญารับขนทางอากาศ

“ผู้ตรวจสอบด้านการบิน” หมายความว่า ผู้ตรวจสอบด้านวัตถุอันตราย (Dangerous Goods Inspector-ASI-OPS-DGI) ที่ผู้อำนวยการแต่งตั้งตามประกาศสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยว่าด้วยผู้ตรวจสอบด้านการบิน

“ระบบการจัดการด้านนิรภัย” (Safety Management System: SMS) หมายความว่า วิธีการจัดการด้านนิรภัยการบินและด้านนิรภัยภาคพื้น เพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการกำหนดนโยบาย การวางแผน การจัดโครงสร้างองค์กร ระบบความรับผิดชอบ และวิธีการที่จำเป็นเพื่อความปลอดภัย

“รายการตรวจรับวัตถุอันตราย” (Dangerous Goods Acceptance Checklist) หมายความว่า เอกสารที่ใช้ในการตรวจสอบความถูกต้องของสภาพบรรจุภัณฑ์วัตถุอันตรายภายนอกและเอกสารที่ใช้ประกอบการขนส่งถูกต้องตรงกันและเป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิค

“วัตถุอันตราย” (Dangerous Goods) หมายความว่า วัตถุหรือสารที่สามารถก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพ ความปลอดภัย ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ในขณะขนส่งทางอากาศที่ผู้อำนวยการกำหนดเป็นวัตถุอันตรายตามมาตรา ๑๕/๒๘ (๑)

“วัสดุกัมมันตรังสี” (Radioactive Material) หมายความว่า ธาตุหรือสารประกอบใด ๆ ที่องค์ประกอบส่วนหนึ่งมีโครงสร้างภายในอะตอมไม่คงตัว และสลายตัวโดยปลดปล่อยรังสีออกมาทั้งที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือเกิดจากการผลิตหรือการใช้วัสดุนิวเคลียร์ การผลิตจากเครื่องกำเนิดรังสี หรือกรรมวิธีอื่นใด ทั้งนี้ ไม่รวมถึงวัสดุกัมมันตรังสีที่มีลักษณะเป็นวัสดุนิวเคลียร์

“สัมภาระ” (Baggage) หมายความว่า ทรัพย์สินของผู้โดยสารหรือสมาชิกลูกเรือที่นำขึ้นบนอากาศยานตามที่ข้อตกลงของผู้ดำเนินการเดินอากาศได้กำหนดไว้

“สิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ” (Prohibited or Special Handling Items) หมายความว่า สิ่งของต้องห้ามหรือสิ่งของที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ ที่อาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานหรือบุคคลในอากาศยาน ที่ผู้อำนวยการกำหนดเป็นสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษตามมาตรา ๑๕/๓๐ (๑)

“สินค้า” (Cargo) หมายความว่า สิ่งของใด ๆ ที่นำขึ้นบนอากาศยานนอกเหนือไปจากไปรษณียภัณฑ์และพัสดุ (Mail) และสัมภาระที่ไปกับผู้โดยสาร (Accompanied Baggage) หรือสัมภาระที่จัดการผิดพลาด (Mishandled Baggage)

“สินค้าพร้อมส่ง” (Consignment) หมายความว่า วัตถุอันตรายจำนวนตั้งแต่หนึ่งหีบห่อขึ้นไปที่จัดส่งจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งในคราวเดียวกันโดยผู้ดำเนินการเดินอากาศ

“หมายเลขสหประชาชาติ” (UN or ID Number) หมายความว่า หมายเลขอ้างอิงสี่หลักที่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการขนส่งวัตถุอันตรายของสหประชาชาติ (the United Nations Committee of Experts on the Transport of Dangerous Goods) กำหนด หรือหมายเลขเฉพาะที่ใช้ชั่วคราว (ID Number) ในกรณีที่ยังไม่มีหมายเลขสหประชาชาติ

“หีบห่อ” (Package) หมายความว่า บรรจุภัณฑ์ที่บรรจุสินค้าและส่วนประกอบอื่น ๆ ที่พร้อมสำหรับการขนส่ง

“หีบห่อรวม” (Overpack) หมายความว่า การบรรจุรวมหีบห่อตั้งแต่หนึ่งหีบห่อขึ้นไปให้เป็นหน่วยเดียวกันโดยผู้ส่งรายเดียว เพื่อให้สะดวกสำหรับการจัดการและการจัดเก็บ

“อุบัติการณ์ที่เกิดจากวัตถุอันตราย” (Dangerous Goods Incident) หมายความว่า เหตุการณ์ที่ไม่ใช่อุบัติเหตุที่เกิดจากวัตถุอันตรายและเกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศโดยไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นขณะอยู่บนอากาศยาน ซึ่งส่งผลให้บุคคลได้รับบาดเจ็บ รวมถึงทำให้ทรัพย์สินหรือสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องได้รับความเสียหาย เกิดไฟไหม้ มีการชำรุดแตกหัก มีการหกหรือรั่วไหลของสารหรือวัสดุกัมมันตรังสี หรือหลักฐานอื่นใดที่ทำให้เห็นได้ว่าบรรจุภัณฑ์ของวัตถุอันตรายนั้นไม่เป็นไปตามมาตรฐานของลักษณะบรรจุภัณฑ์ และให้หมายความรวมถึงทุกเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายซึ่งก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่ออากาศยานหรือบุคคลที่อยู่ในอากาศยานในขณะนั้น

“อุบัติการณ์รุนแรงที่เกิดจากวัตถุอันตราย” (Dangerous Goods Serious Incident) หมายความว่า อุบัติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกรณีแวดล้อมที่มีความเป็นไปได้สูงที่จะเกิดอุบัติเหตุที่เกิดจากวัตถุอันตราย ตามที่คณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ขอออกกฎหมายผ่านประกาศกำหนด

“อุบัติเหตุที่เกิดจากวัตถุอันตราย” (Dangerous Goods Accident) หมายความว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากและเกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศ โดยส่งผลให้บุคคลเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บสาหัส รวมถึงทำให้ทรัพย์สินหรือสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

“อุปกรณ์หน่วยบรรทุก” (Unit Load Device) หมายความว่า อุปกรณ์รูปแบบใด ๆ ที่ใช้ในการขนส่งสินค้าทางอากาศ เช่น แผ่นวางสินค้า (Pallet) พร้อมตาข่าย ตู้บรรทุกสินค้า (Freight Container) สำหรับอากาศยาน

“เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตราย” (Dangerous Goods Transport Document) หมายความว่า เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายตามที่กำหนดในข้อกำหนดนี้

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ข้อ ๕ ข้อกำหนดนี้ใช้บังคับกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายหรือสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายหรือสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ ได้แก่

(ก) ผู้ดำเนินการเดินอากาศของไทย (Air Operator)

(ข) ผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศ (Foreign Air Operator)

(ค) การไปรษณีย์ควบคุม (Regulated Postal Authority)

(ง) ผู้ดำเนินงานอื่น (Other Entities) เช่น ตัวแทนจัดการ (Handling Agent) หรือผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้า (Freight Forwarder)

(๒) ผู้ตราส่ง (Shipper) ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงาน

(๓) ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะ (Public Aerodrome Operator)

(๔) ผู้ดำเนินการเดินอากาศซึ่งไม่ใช่ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายหรือสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ

(๕) ผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้า (Freight Forwarder) ที่ดำเนินการนอกเขตสนามบินและได้ขึ้นทะเบียนกับสำนักงาน

(๖) สมาชิกลูกเรือและผู้โดยสาร (Crew Member and Passengers)

(๗) ผู้ให้บริการจัดการฝึกอบรม (Service Training Provider)

(๘) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสัมภาระของผู้โดยสาร สมาชิกลูกเรือ และ/หรือ สินค้าหรือไปรษณีย์ (Security agencies engaged in the security screening of passengers and crew and their baggage and/or cargo or mail)

(๙) ผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

หมวด ๑
การปฏิบัติในการขนส่งวัตถุอันตรายและสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๖ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายต้องปฏิบัติการขนส่งวัตถุอันตรายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของตนตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดนี้

ข้อ ๗ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษต้องปฏิบัติการขนส่งสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของตนตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๘ วัตถุอันตรายที่จะขนส่งไปกับอากาศยานต้องผ่านการตรวจสอบตามแผนการควบคุมการรักษาความปลอดภัยสินค้าและไปรษณียภัณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยสินค้าและไปรษณียภัณฑ์ทางอากาศ

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศของไทยและผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายประเภทขนส่ง ขนส่งวัตถุอันตรายซึ่งเป็นไปรษณียภัณฑ์ทางอากาศ (Dangerous Goods in Air Mail) เว้นแต่เป็นประเภทหรือรายการตามที่ข้อกำหนดทางเทคนิคได้กำหนดไว้ และที่ได้รับมาจากการไปรษณีย์ควบคุมตามข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยสินค้าและไปรษณียภัณฑ์ทางอากาศได้กำหนดไว้

หมวด ๒
ข้อกำหนด เงื่อนไข แนวทาง ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตราย (Dangerous Goods Transport Documentation)

ข้อ ๑๐ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายต้องมีข้อความและรายละเอียดครบถ้วนสมบูรณ์และจัดทำเป็นภาษาอังกฤษ ในกรณีจัดทำในรูปแบบของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ต้องสามารถทำซ้ำโดยการพิมพ์ออกมาได้ทันทีและต้องเก็บรักษาไว้อย่างน้อยสามเดือน นับตั้งแต่วันที่วัตถุอันตรายถูกขนส่งไปกับอากาศยาน โดยต้องเก็บรักษาให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนเสมือนกับเอกสารต้นฉบับและสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย เพื่อให้ผู้ตรวจสอบด้านการบินสามารถตรวจสอบและเข้าถึงได้โดยง่าย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตราย (Dangerous Goods Transport Document) ได้แก่ เอกสารอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ใบสำแดงวัตถุอันตรายของผู้ตราส่ง (Shipper’s Declaration for Dangerous Goods) ต้องมีอย่างน้อยสองฉบับ ฉบับหนึ่งสำหรับไปกับสินค้าเพื่อใช้สำหรับปลายทาง และอีกหนึ่งฉบับเก็บไว้กับผู้ดำเนินการเดินอากาศเอง เอกสารดังกล่าวต้องพร้อมแสดงให้ผู้ตรวจสอบด้านการบินหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตรวจดูได้เสมอเมื่อถูกร้องขอ

ใบสำแดงวัตถุอันตรายของผู้ตราส่งต้องมีข้อมูลการตอบสนองฉุกเฉินที่ระบุเบอร์โทรศัพท์ติดต่อสำหรับกรณีฉุกเฉินตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมงในช่อง Handling Information ซึ่งบุคคลดังกล่าวจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่ทำการขนส่ง และมีข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุอันตรายนั้น โดยสามารถตอบสนองต่อกรณีฉุกเฉินการบรรเทาเหตุ หรือสามารถติดต่อกับบุคคลที่มีความรู้และข้อมูลดังกล่าวได้ทันที

(๒) ใบตราส่งสินค้าทางอากาศ (Air Waybill)

(๓) รายการตรวจรับวัตถุอันตราย (Dangerous Goods Acceptance Checklist)

(๔) เอกสารแจ้งข้อมูลถึงผู้ควบคุมอากาศยาน (Notification To Pilot-In-Command: NOTOC)

(๕) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายอื่นได้ออกให้

การตรวจรับวัตถุอันตราย (Acceptance of Dangerous Goods)

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือตัวแทนจัดการของผู้ดำเนินการเดินอากาศดำเนินการตรวจรับวัตถุอันตราย (Acceptance of Dangerous Goods) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ข้อกำหนดทางเทคนิคได้กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามผู้ดำเนินการเดินอากาศตรวจรับวัตถุอันตรายเพื่อขนส่งไปกับอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตการดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายประเภทขนส่ง

(๒) การตรวจรับวัตถุอันตรายต้องดำเนินการโดยผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมการตรวจรับวัตถุอันตราย

(๓) ทำการตรวจสอบและยืนยันความถูกต้องก่อนการรับมอบเพื่อขนส่งวัตถุอันตรายไปกับอากาศยานโดยใช้รายการตรวจรับวัตถุอันตราย (Dangerous Goods Acceptance Checklist) และดำเนินการอย่างน้อย ดังนี้

(ก) ตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตราย (Dangerous Goods Transport Document) และยืนยันความถูกต้องก่อนรับมอบวัตถุอันตรายเพื่อขนส่งไปกับอากาศยาน

(ข) ตรวจสอบหีบห่อ (Package) หีบห่อรวม (Overpack) และตู้บรรทุกสินค้า (Freight Container) ที่บรรจุวัตถุอันตราย รวมถึงการทำเครื่องหมายและการติดฉลาก ซึ่งหากพบร่องรอยการชำรุดเสียหายของหีบห่อ หีบห่อรวม และตู้บรรทุกสินค้า หรือมีข้อบกพร่องต้องไม่รับมอบวัตถุอันตรายนั้น

(ค) เก็บรักษารายการตรวจรับวัตถุอันตราย (Dangerous Goods Acceptance Checklist) ทั้งกรณีการรับมอบและปฏิเสธการรับมอบวัตถุอันตรายไว้อย่างน้อยสามเดือน นับแต่วันที่ได้จัดทำรายการตรวจรับวัตถุอันตราย พร้อมทั้งเก็บรักษาในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยต้องมีความสมบูรณ์ครบถ้วนเสมือนกับเอกสารต้นฉบับซึ่งสามารถนำมาแสดงได้ในระหว่างที่วัตถุอันตรายนั้นได้เดินทางไปในทุกจุดการขนส่งจนถึงจุดหมายปลายทางได้โดยไม่ชักช้า

การบรรทุกและการจัดเก็บ (Loading and Stowage Requirement)

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายดำเนินการเกี่ยวกับการบรรทุกและการจัดเก็บให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ข้อกำหนดทางเทคนิคได้กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) บรรทุกและจัดเก็บหีบห่อ (Package) หีบห่อรวม (Overpack) และตู้บรรทุกสินค้า (Freight Container) ที่บรรจุวัตถุอันตราย วัสดุกัมมันตรังสี (Radioactive Material) ณ คลังสินค้าของสนามบิน และบนอากาศยานโดยปลอดภัย

(๒) ไม่บรรทุกและจัดเก็บวัตถุอันตรายในห้องที่มีผู้โดยสารหรือห้องควบคุมอากาศยาน เว้นแต่จะได้ปฏิบัติตามที่ข้อกำหนดทางเทคนิคได้กำหนดไว้

(๓) หีบห่อและหีบห่อรวมวัตถุอันตรายที่ติดป้าย “Cargo Aircraft Only” ต้องขนส่งไปกับอากาศยานขนส่งสินค้าเท่านั้น การจัดวางหีบห่อให้เป็นไปตามที่ข้อกำหนดทางเทคนิคได้กำหนดไว้

ข้อ ๑๓ วัตถุอันตรายต้องถูกจำแนกและแบ่งแยก (Separation and Segregation) ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่ข้อกำหนดทางเทคนิคได้กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่จัดวางหีบห่อที่บรรจุวัตถุอันตรายซึ่งอาจมีปฏิกิริยาเคมีอันตรายอย่างร้ายแรงติดกับหีบห่ออื่น หรือจัดวางในตำแหน่งที่อาจมีปฏิกิริยาต่อกันเมื่อเกิดการรั่วซึมได้

(๒) จัดวางหีบห่อและหีบห่อรวมที่บรรจุสารพิษ หรือสารติดเชื้อบนอากาศยานโดยปลอดภัย

(๓) จัดวางหีบห่อและหีบห่อรวมที่บรรจุวัสดุกัมมันตรังสี โดยแยกออกจากบุคคล (Person) สัตว์มีชีวิต (Live animals) และฟิล์มบันทึกภาพ (Undeveloped Film)

ข้อกำหนดการบรรจุหีบห่อ (Packing Requirement)

ข้อ ๑๔ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายดำเนินการเกี่ยวกับการบรรจุหีบห่อและหีบห่อรวมตามหลักเกณฑ์ที่ข้อกำหนดทางเทคนิคได้กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุอันตรายต้องจัดเตรียมหีบห่อ (Package) และบรรจุเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๒) บรรจุภัณฑ์ (Packaging) ที่ใช้ในการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศต้องมีลักษณะ ดังนี้

(ก) มีคุณภาพดีและปิดผนึกอย่างมั่นคงปลอดภัยเพื่อป้องกันมิให้เกิดการรั่วไหลในการขนส่งในสภาวะปกติ ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ ความชื้น ความกดอากาศหรือการสั่นสะเทือน

(ข) มีความเหมาะสมและทนต่อสารเคมีหรือปฏิกิริยาอื่น ๆ ของวัตถุอันตรายนั้น

(ค) ผลิตจากวัสดุและมีโครงสร้างเป็นไปตามที่ข้อกำหนดทางเทคนิคได้กำหนดไว้

(ง) ผ่านการทดสอบมาตรฐานบรรจุภัณฑ์ตามข้อกำหนดทางเทคนิค

(จ) สามารถบรรจุของเหลวและทนต่อแรงดันได้โดยปราศจากการรั่วไหล

(ฉ) บรรจุภัณฑ์ชั้นในต้องบรรจุด้วยวิธีการและวัสดุรองรับที่ปลอดภัย เพื่อป้องกันการกระแทกที่อาจทำให้เกิดการแตกเสียหายหรือรั่วไหลและควบคุมไม่ให้เกิดการเคลื่อนไหวระหว่างบรรจุภัณฑ์ชั้นในที่อยู่ภายในบรรจุภัณฑ์ชั้นนอกระหว่างขนส่งทางอากาศในสภาวะปกติ ทั้งนี้ วัสดุรองรับและดูดซับต้องไม่มีปฏิกิริยาที่เป็นอันตรายต่อบรรจุภัณฑ์นั้น

(ช) ไม่ใช้บรรจุภัณฑ์หรือหีบห่อรวมที่นำกลับมาใช้ใหม่ (Re-use) เว้นแต่ได้รับการตรวจสอบแล้วว่าไม่ปรากฏการชำรุด ไม่มีร่องรอยการถูกกัดกร่อน หรือมีความเสียหายที่อาจมีผลต่อการใช้งาน เพื่อป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนที่อาจก่อความเสียหายต่อสินค้าที่บรรจุไว้

(ซ) บรรจุภัณฑ์ที่เคยใช้บรรจุวัตถุอันตรายและยังไม่ได้ทำความสะอาด จะต้องขนส่งตามขั้นตอนเช่นเดียวกับการขนส่งวัตถุอันตรายที่บรรจุอยู่ในบรรจุภัณฑ์นั้น

(ฌ) ต้องไม่มีร่องรอยของสารอันตรายในปริมาณที่เป็นอันตรายปรากฏอยู่ภายนอกบรรจุภัณฑ์

ข้อกำหนดการติดฉลากและทำเครื่องหมาย (Labeling and Marking Requirement)

ข้อ ๑๕ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายดำเนินการเกี่ยวกับการทำฉลากและทำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ข้อกำหนดทางเทคนิคได้กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) หีบห่อและหีบห่อรวมวัตถุอันตรายต้องติดฉลาก (Labeling) ที่เหมาะสมและเป็นไปตามรายละเอียดเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๒) การทำเครื่องหมายบนหีบห่อและหีบห่อรวมวัตถุอันตราย (Marking)

(ก) หีบห่อวัตถุอันตรายต้องมีชื่อที่ถูกต้องสำหรับการขนส่ง (Proper shipping name) รวมถึงหมายเลขสหประชาชาติ (UN Number) และเครื่องหมายอื่นตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(ข) บรรจุภัณฑ์ต้องมีเครื่องหมายแสดงรายละเอียดเฉพาะข้อมูลไว้บนบรรจุภัณฑ์นั้นตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค และห้ามมิให้มีการทำเครื่องหมายอื่นใดที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิค

(๓) ให้ใช้ภาษาอังกฤษในการทำเครื่องหมายและสัญลักษณ์

หมวด ๓

ข้อกำหนดการสำแดงข้อมูลและการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(Declaration and Provision of Dangerous Goods Information Requirement)

ข้อ ๑๖ การให้หรือสำแดงข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุอันตรายของผู้ตราส่ง ผู้โดยสาร และสมาชิกลูกเรือให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ตราส่งต้องจัดทำใบสำแดงวัตถุอันตราย (Shipper's Declaration for Dangerous Goods) ต่อผู้ดำเนินการเดินอากาศ โดยระบุรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๒) ผู้โดยสารและสมาชิกลูกเรือต้องให้หรือสำแดงข้อมูลวัตถุอันตราย ซึ่งได้พาไปกับอากาศยานต่อผู้ดำเนินการเดินอากาศ และดำเนินการอื่นใดตามข้อกำหนดของผู้ดำเนินการเดินอากาศ

ข้อ ๑๗ การแจ้งข้อมูลที่เกี่ยวกับวัตถุอันตรายของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) การแจ้งข้อมูลให้ผู้ควบคุมอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่ทำการขนส่งไปกับอากาศยานเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างถูกต้องและชัดเจนให้แก่ผู้ควบคุมอากาศยานและผู้ที่รับผิดชอบในการควบคุมการปฏิบัติการบินโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ก่อนที่อากาศยานนั้นออกเดินทาง

(๒) การแจ้งข้อมูลให้พนักงานและสมาชิกลูกเรือ ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องจัดให้มีและแจ้งข้อมูลที่เกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย รวมถึงคู่มือปฏิบัติงานให้แก่พนักงานและสมาชิกลูกเรือเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบของตน รวมทั้งให้คำแนะนำวิธีปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินเกี่ยวกับวัตถุอันตราย และรายละเอียดเกี่ยวกับตำแหน่งที่เก็บวัตถุอันตรายและระบบการกำหนดหมายเลขของที่เก็บสัมภาระและสินค้า

(ก) ปริมาณสูงสุดของน้ำแข็งแห้งที่อนุญาตให้จัดเก็บในพื้นที่จัดเก็บสัมภาระและสินค้าแต่ละแห่ง

(ข) วัสดุกัมมันตรังสีต้องมีคำแนะนำในการจัดเก็บวัตถุอันตรายดังกล่าวตามข้อกำหนดทางเทคนิค

(๓) การแจ้งข้อมูลให้ผู้โดยสาร (Information to Passengers)

(ก) ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ตัวแทนจัดการ และผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะต้องแจ้งข้อมูลวัตถุอันตรายที่ไม่อนุญาตให้ผู้โดยสารนำไปบนอากาศยานโดยต้องมีป้ายแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนและเพียงพอในพื้นที่ของตน เช่น พื้นที่ออกตั๋วโดยสาร (Air Ticket Sale Counter) พื้นที่ยืนยันการขึ้นเครื่อง (Counter Check-in) พื้นที่รับฝากสัมภาระของผู้โดยสาร (Baggage Drop - off Counter) และประตูขึ้นเครื่อง (Boarding Gate) ทั้งนี้ การแจ้งข้อมูลต้องแสดงภาพหรือตัวอย่างวัตถุอันตราย รวมถึงแบตเตอรี่ที่ห้ามขนส่งไปกับอากาศยานด้วย

(ข) ในกรณีที่ผู้โดยสารซื้อตั๋วโดยสารผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ ให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศแจ้งให้ทราบถึงข้อจำกัด ปริมาณ น้ำหนัก และขนาดของวัตถุอันตรายซึ่งผู้โดยสารอาจจะนำไปกับอากาศยานที่เป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิคได้กำหนด โดยต้องแจ้งข้อมูลบนเว็บไซต์หรือฐานข้อมูลอื่นของตนเป็นข้อความหรือรูปภาพ ทั้งนี้ การซื้อตั๋วโดยสารนั้นจะไม่สำเร็จจนกว่าจะมีการยืนยันว่าผู้โดยสารนั้นได้ทราบถึงข้อกำหนดของวัตถุอันตรายในสัมภาระของตน

(ค) เมื่อผู้โดยสารได้แสดงตนเพื่อการขึ้นเครื่อง (Check-In) ด้วยเครื่องให้บริการอัตโนมัติด้วยตนเอง ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องแจ้งข้อมูลผ่านเครื่องให้บริการอัตโนมัตินั้นถึงวัตถุอันตรายที่ไม่อนุญาตให้ผู้โดยสารนำไปบนอากาศยาน โดยต้องแสดงเป็นรูปภาพ ทั้งนี้ การแสดงตนเพื่อการขึ้นเครื่องจะไม่สำเร็จจนกว่าจะมีการยืนยันว่าผู้โดยสารนั้นได้ทราบถึงข้อกำหนดของวัตถุอันตรายในสัมภาระของตน

(๔) การแจ้งข้อมูล ณ จุดรับมอบสินค้าและไปรษณียภัณฑ์ ผู้ดำเนินการเดินอากาศและตัวแทนจัดการต้องแสดงป้ายข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุอันตรายในตำแหน่งที่มองเห็นได้อย่างเด่นชัดเพื่อเป็นการแจ้งให้ผู้ตราส่งสินค้าหรือผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้าได้สังเกตวัตถุอันตรายที่อาจมีอยู่ในสินค้าและไปรษณีย์ของตน รวมถึงกฎระเบียบและบทลงโทษทางกฎหมายจากการละเมิดที่เกี่ยวข้องกับวัตถุอันตราย ทั้งนี้ การแจ้งข้อมูลต้องแสดงภาพหรือตัวอย่างวัตถุอันตรายรวมถึงแบตเตอรี่ที่ห้ามขนส่งไปกับอากาศยานด้วย

หมวด ๔
ความรับผิดชอบของผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ตราส่ง และผู้ที่เกี่ยวข้อง

ความรับผิดชอบผู้ดำเนินการเดินอากาศ (Operator's Responsibilities)

ข้อ ๑๘ ผู้ดำเนินการเดินอากาศของไทยและผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายมีความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรับขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศจากผู้ตราส่งที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานเท่านั้น

(๒) ไม่รับขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศ เว้นแต่วัตถุอันตรายที่มีเอกสารการขนส่งวัตถุอันตรายที่สมบูรณ์ ยกเว้นในกรณีที่เอกสารไม่ได้ถูกกำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๓) ดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(๔) ผู้ดำเนินการเดินอากาศของไทยทุกรายไม่ว่าจะได้รับใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายหรือไม่ก็ตาม ต้องจัดทำแผนการฝึกอบรมเบื้องต้นและแผนการฝึกอบรมทบทวนในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายเสนอให้ผู้อำนวยการรับรองแผนดังกล่าวตามหมวด ๕ และจัดให้พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศได้รับการฝึกอบรมตามความรับผิดชอบของตนก่อนปฏิบัติงานตลอดจนจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ผ่านการฝึกอบรมที่เป็นปัจจุบันไว้เป็นหลักฐานพร้อมให้ผู้ตรวจสอบด้านการบินตรวจสอบได้ตลอดเวลา ตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค รวมทั้งต้องแจ้งให้พนักงานทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่เป็นความรับผิดชอบของตน รวมถึงข้อปฏิบัติในกรณีเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องแน่ใจว่าเมื่อได้รับข้อมูลดังกล่าวมาแล้วต้องแจ้งให้ตัวแทนจัดการของตนได้รู้ถึงข้อมูลนี้ด้วย

(๕) ต้องดำเนินการบรรทุก แบ่งแยก และจัดเก็บวัตถุอันตรายที่อยู่บนอากาศยานให้ปลอดภัยและเป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิค

(๖) การรับมอบหรือปฏิเสธการรับมอบวัตถุอันตรายต้องดำเนินการผ่านการตรวจสอบโดยใช้รายการตรวจรับวัตถุอันตรายอย่างถูกต้อง ครบถ้วน และสมบูรณ์

ในกรณีที่มีการปฏิเสธการรับมอบวัตถุอันตราย เนื่องจากพบข้อบกพร่องในรายการตรวจรับวัตถุอันตราย ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องส่งคืนหีบห่อ เอกสารที่เกี่ยวข้อง และสำเนารายการตรวจรับวัตถุอันตรายให้กับผู้ตราส่ง พร้อมบันทึกการปฏิเสธไว้ในรายการตรวจรับวัตถุอันตรายด้วย

(๗) ต้องจัดทำและปรับปรุงรายการตรวจรับวัตถุอันตรายที่เป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิคไว้สำหรับให้พนักงานใช้ในการตรวจรับวัตถุอันตราย

(๘) ต้องบรรทุกและจัดเก็บหีบห่อ หีบห่อรวม หรือตู้บรรทุกสินค้าที่บรรจุวัสดุกัมมันตรังสีบนอากาศยานเป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิค

(๙) ตรวจรับหีบห่อ หีบห่อรวม และตู้บรรทุกสินค้าที่บรรจุวัตถุอันตรายหรือวัสดุกัมมันตรังสีตามรายการตรวจรับวัตถุอันตรายตาม (๖) และตรวจสอบความเสียหาย หรือการรั่วซึมก่อนบรรทุกบนอากาศยานหรือบรรจุเข้าไปในอุปกรณ์หน่วยบรรทุก ทั้งนี้ ต้องไม่นำหีบห่อ หีบห่อรวม และตู้บรรทุกสินค้าที่บรรจุวัตถุอันตรายหรือวัสดุกัมมันตรังสีที่รั่วซึมหรือเสียหายขึ้นบนอากาศยานโดยเด็ดขาด

(๑๐) ไม่นำอุปกรณ์หน่วยบรรทุกขึ้นบนอากาศยาน เว้นแต่อุปกรณ์นั้นได้ผ่านการตรวจสอบแล้วว่าไม่ปรากฏความบกพร่อง หรือร่องรอยของการรั่วซึม หรือความเสียหายของวัตถุอันตรายที่บรรจุอยู่ในอุปกรณ์นั้น เมื่อปรากฏว่าหีบห่อของสินค้าอันตรายที่บรรทุกบนอากาศยานรั่วซึมหรือเสียหาย

(๑๑) นำหีบห่อนั้นออกจากอากาศยาน หรือดำเนินการเคลื่อนย้ายหีบห่อนั้นโดยการจัดการของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่โดยมิชักช้า และต้องทำการตรวจสอบให้แน่ใจว่าสินค้าส่วนที่เหลืออยู่นั้นอยู่ในสภาพที่จะทำการขนส่งทางอากาศต่อไปได้โดยไม่เป็นอันตรายต่ออากาศยาน หรือคนโดยสาร และหีบห่อที่เหลืออยู่บนอากาศยานอื่นต้องไม่ถูกปนเปื้อนโดยวัตถุอันตรายนั้น

(๑๒) หีบห่อ หีบห่อรวม และตู้บรรทุกสินค้าที่บรรจุวัตถุอันตรายหรือวัสดุกัมมันตรังสีต้องได้รับการตรวจสอบหาร่องรอยของความเสียหายหรือการรั่วซึมในขณะขนถ่ายออกจากอากาศยานหรืออุปกรณ์หน่วยบรรทุก ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานของความเสียหาย หรือการรั่วซึมต้องมีการตรวจหาความเสียหาย หรือการปนเปื้อนในอากาศยาน ณ บริเวณที่จัดวางวัตถุอันตราย หรืออุปกรณ์หน่วยบรรทุกนั้น

(๑๓) วัตถุอันตรายต้องไม่ถูกขนส่งในห้องที่มีผู้โดยสารหรือในห้องควบคุมอากาศยาน ยกเว้นกรณีที่ได้รับอนุญาตเป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิค

(๑๔) การปนเปื้อนที่เป็นอันตรายมาจากการรั่วซึมหรือเสียหายของวัตถุอันตราย ที่ปรากฏบนอากาศยาน ต้องถูกเคลื่อนย้ายออกไปไว้ยังที่ปลอดภัยโดยไม่ชักช้า

(๑๕) อากาศยานที่ถูกปนเปื้อนวัสดุกัมมันตรังสี ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องไม่นำอากาศยานนั้นมาใช้ให้บริการอีกจนกว่าระดับกัมมันตภาพรังสีจะอยู่ในระดับที่ปลอดภัยตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๑๖) หีบห่อบรรจุวัตถุอันตรายซึ่งอาจทำปฏิกิริยาที่เป็นอันตรายต่อกันจะต้องไม่ถูกจัดเก็บไว้ในอากาศยานที่มีพื้นที่อยู่ติดกันหรืออยู่ในตำแหน่งที่จะทำให้เกิดปฏิกิริยาต่อกันระหว่างวัตถุอันตรายนั้นในกรณีที่เกิดการรั่วไหล

(๑๗) หีบห่อที่บรรจุสารพิษและสารติดเชื้อต้องจัดวางบนอากาศยานตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๑๘) หีบห่อที่บรรจุวัสดุกัมมันตรังสีต้องจัดวางไว้บนอากาศยาน โดยแยกออกจากบุคคล (Person) สัตว์มีชีวิต (Live animals) และฟิล์มบันทึกภาพ (Undeveloped Film) ตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๑๙) เมื่อมีการบรรทุกวัตถุอันตรายบนอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องป้องกันความเสียหายใด ๆ ที่จะเกิดกับวัตถุอันตรายนั้น และต้องจัดวาง ยึดตรึงสินค้านั้นเพื่อป้องกันการเคลื่อนที่ใด ๆ ในระหว่างทำการบินที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทิศทางหรือตำแหน่งของหีบห่อนั้นได้ สำหรับหีบห่อที่บรรจุวัสดุกัมมันตรังสีต้องมีการยึดตรึงที่เพียงพอกับกัมมันตรังสีนั้น เพื่อให้แน่ใจได้ว่าการจำแนกและแบ่งแยกเป็นไปตามข้อ ๑๓ ตลอดเวลาที่พบ

(๒๐) หีบห่อบรรจุวัตถุอันตรายที่ติดฉลาก “Cargo Aircraft Only” ต้องถูกบรรทุกสำหรับขนส่งโดยอากาศยานขนส่งสินค้าเท่านั้นตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๒๑) จัดเก็บเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายตามข้อ ๑๐

(๒๒) หีบห่อวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการจัดเก็บ การแยกประเภท และการแยกวัตถุอันตรายให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๒๓) วัตถุอันตรายที่ต้องการแบ่งแยกประเภทจะต้องถูกแยกออกทางกายภาพด้วยสินค้าที่ไม่เป็นอันตราย หรือตรึงแยกไว้ต่างหากบนแผ่นวางสินค้าหรือพื้นที่จัดเก็บสินค้าและสัมภาระบนอากาศยาน

(๒๔) วัตถุอันตรายที่อยู่ด้วยกันไม่ได้จะต้องแยกในระหว่างการรับมอบ จัดเก็บ บรรทุก ขนถ่าย และขนส่ง

(๒๕) อุปกรณ์หน่วยบรรทุกที่บรรจุวัตถุอันตราย (ติดฉลากวัตถุอันตราย) ต้องมีฉลากแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนระบุว่าวัตถุอันตรายได้ถูกบรรจุอยู่ในอุปกรณ์หน่วยบรรทุกนั้น การระบุต้องแสดงให้เห็นบริเวณพื้นผิวภายนอกของอุปกรณ์หน่วยบรรทุก หมายเลขของประเภทวัตถุอันตรายหลักและอันตรายรอง หรือประเภทย่อย จะต้องถูกระบุบนป้ายอย่างชัดเจน

(ก) ในกรณีอุปกรณ์หน่วยบรรทุกติดฉลาก “Cargo Aircraft Only” ป้ายต้องระบุว่าอุปกรณ์หน่วยบรรทุกนั้น ต้องบรรทุกบนอากาศยานขนส่งสินค้าเท่านั้น

(ข) ป้ายอุปกรณ์หน่วยบรรทุกต้องถูกถอดออกจากอุปกรณ์หน่วยบรรทุกทันทีหลังจากวัตถุอันตรายได้ทำการขนถ่ายออกไป

(๒๖) จัดให้มีระบบการจัดการด้านนิรภัยและการประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย รวมถึงแบตเตอรี่ลิเธียมที่ขนส่งเป็นสินค้า

(๒๗) จัดให้มีขั้นตอนสำหรับหีบห่อวัตถุอันตรายที่ผ่านการเปิดตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ศุลกากรและ/หรือหน่วยงานที่มีอำนาจอื่น หีบห่อนั้นจะต้องถูกบรรจุใหม่ให้กลับมาสมบูรณ์เหมือนเดิมโดยพนักงานที่ผ่านการฝึกอบรมและมีคุณสมบัติเหมาะสม

(๒๘) กรณีที่ฉลากและเครื่องหมายของหีบห่อวัตถุอันตรายสูญหาย หลุดออก หรือไม่สามารถอ่านได้ ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องทำการทดแทนฉลากและเครื่องหมายดังกล่าวตรงตามข้อมูลในใบสำแดงวัตถุอันตรายหรือเอกสารอื่น ซึ่งกรณีนี้ไม่มีผลบังคับในขณะทำการตรวจรับมอบวัตถุอันตราย

(๒๙) ต้องมีมาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับวัตถุอันตรายให้เป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิค

(๓๐) ต้องมีข้อมูลที่เหมาะสมและพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลาในการตอบสนองต่อเหตุฉุกเฉินเมื่อเกิดอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์เกี่ยวข้องในการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศ ให้แก่ผู้ควบคุมอากาศยาน ได้แก่

(ก) คู่มือแนวทางการตอบสนองต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินบนอากาศยานที่เกี่ยวข้องกับวัตถุอันตรายขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO Doc 9481)

(ข) เอกสารอื่นที่ให้ข้อมูลที่เหมาะสมต่อการตอบสนองต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินบนอากาศยานที่เกี่ยวข้องกับวัตถุอันตราย

ความรับผิดชอบของผู้ตราส่งและผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้า
(Shipper’s Responsibilities and Freight Forwarder’s Responsibilities)

ข้อ ๑๙ ผู้ตราส่งและผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้ามีความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงานตามหมวด ๙

(๒) วัตถุอันตรายที่ส่งต้องไม่ใช่วัตถุอันตรายต้องห้ามขนส่งทางอากาศตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค และต้องเป็นวัตถุอันตรายได้รับอนุญาตให้ขนส่งทางอากาศตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค และในกรณีเป็นวัตถุอันตรายต้องห้ามขนส่งทางอากาศโดยไม่มีการรับรองล่วงหน้า ผู้ตราส่งต้องรับผิดชอบในการขอรับการรับรองนั้นนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในกำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๓) ต้องกำหนดประเภท บรรจุหีบห่อ ทำเครื่องหมาย ติดฉลาก และลงนามในใบสำแดงวัตถุอันตรายพร้อมส่งมอบให้กับผู้ดำเนินการเดินอากาศอย่างถูกต้องตามที่ข้อกำหนดนี้และที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๔) ต้องจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตราย (Dangerous Goods Transport Document) ดังนี้

(ก) กรอกข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนในใบสำแดงวัตถุอันตราย (Shipper’s Declaration for Dangerous Goods) เป็นภาษาอังกฤษ ตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค พร้อมลงนามและส่งมอบให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(ข) ใบสำแดงวัตถุอันตราย (Shipper’s Declaration for Dangerous Goods) ที่ลงนามโดยผู้ตราส่งต้องบ่งชี้ได้ว่า

๑) วัตถุอันตรายมีข้อมูลครบถ้วนและถูกต้องเป็นไปตามชื่อที่ถูกต้องในการขนส่ง

๒) วัตถุอันตรายได้ระบุประเภท การบรรจุหีบห่อ ทำเครื่องหมาย ติดฉลาก และมีสภาพที่เหมาะสมสำหรับการขนส่งทางอากาศตามกำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๕) ต้องจัดทำแผนการฝึกอบรมเบื้องต้นและอบรมทบทวนในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายเสนอให้ผู้อำนวยการรับรองแผนดังกล่าวตามหมวด ๕ และจัดให้พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศได้รับการฝึกอบรมตามความรับผิดชอบของตนก่อนปฏิบัติงาน ตลอดจนจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ผ่านการฝึกอบรมที่เป็นปัจจุบันไว้เป็นหลักฐาน พร้อมให้ผู้ตรวจสอบด้านการบินตรวจสอบได้ตลอดเวลาตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๖) ผู้ตราส่งและผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้าต้องจัดทำคู่มือวัตถุอันตรายหรือขั้นตอนการดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย รวมถึงขั้นตอนและวิธีปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินเกี่ยวกับวัตถุอันตรายเสนอให้ผู้อำนวยการรับรองคู่มือดังกล่าว และจัดให้พนักงานของตนได้รับข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ซึ่งสามารถเข้าถึงได้ง่ายและพร้อมใช้งาน เพื่อให้สามารถดำเนินงานตามความรับผิดชอบเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย

คู่มือวัตถุอันตรายหรือขั้นตอนการดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายต้องประกอบไปด้วยเนื้อหาอย่างน้อย ได้แก่ นโยบาย การกำหนดประเภท การบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมาย การติดฉลาก การจัดทำใบสำแดงวัตถุอันตราย การนำส่ง การจัดเก็บในสถานที่ของตน และการรายงานเมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน

(๗) ต้องจัดหาเอกสารข้อมูลความปลอดภัย (Safety Data Sheet (SDS) หรือ Material Safety Data Sheet (MSDS)) หรือรายงานการรับรองความถูกต้องที่ออกโดยสถาบันรับรองความถูกต้องของวัตถุอันตรายให้กับผู้ดำเนินการเดินอากาศเพื่อพิสูจน์ว่าวัตถุอันตรายที่จะขนส่งนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศ ผู้ตราส่งต้องให้รายละเอียดของวัตถุอันตรายไว้ในเอกสารที่เกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย เอกสารข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีหรือรายงานเป็นข้อความเดียวกันกับสินค้าที่ทำการขนส่ง

(๘) วัตถุอันตรายต้องบรรจุตามข้อกำหนดทางเทคนิค

(๙) หีบห่อและหีบห่อรวมวัตถุอันตรายต้องทำเครื่องหมายและติดฉลากตามข้อกำหนดทางเทคนิค

(๑๐) บรรจุภัณฑ์ภายในซึ่งอยู่ภายในบรรจุภัณฑ์ภายนอกจะต้องได้รับการบรรจุและรักษาให้ปลอดภัยแน่นหนา หรือใช้วัสดุรองรับเพื่อป้องกันการแตกหักหรือการรั่วซึมและเพื่อควบคุมการเคลื่อนไหวภายในบรรจุภัณฑ์ภายนอกในสภาวะปกติของการขนส่งทางอากาศ ในกรณีมีการใช้วัสดุรองรับหรือวัสดุดูดซับอื่น วัสดุนั้นจะต้องไม่เป็นสารที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาอันตรายเมื่อสัมผัสกับวัตถุอันตราย

(๑๑) ห้ามใช้บรรจุภัณฑ์นำกลับมาใช้ใหม่จนกว่าจะได้รับการตรวจสอบแล้วไม่พบสิ่งบกพร่องของร่องรอยการกัดกร่อนหรือความเสียหายอื่น ๆ หากมีการใช้บรรจุภัณฑ์นำกลับมาใช้ใหม่จะต้องดำเนินการทุกวิธีที่จำเป็นเพื่อป้องกันไม่ให้มีสิ่งปนเปื้อนอยู่

(๑๒) ไม่ส่งวัตถุอันตราย เว้นแต่จะบรรจุอยู่ในบรรจุภัณฑ์ที่มีคุณภาพดี ซึ่งแข็งแรงและปิดผนึกอย่างแน่นหนาเพื่อป้องกันการรั่วซึมอันเกิดจากการขนส่งทางอากาศในสภาวะปกติ หรือเกิดจากการเปลี่ยนแปลงในอุณหภูมิ ความกดอากาศ ความชื้น หรือการสั่นสะเทือน

(๑๓) ผู้ตราส่งต้องจัดเก็บเอกสารที่เกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายเป็นไปตามข้อ ๑๐

(๑๔) ต้องจัดให้มีคู่มือข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายของสมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (IATA Dangerous Goods Regulations) ที่เป็นปัจจุบัน เพื่อให้พนักงานใช้ในการปฏิบัติงานได้ตลอดเวลา

(๑๕) ต้องจัดให้มีพื้นที่จัดเก็บวัตถุอันตราย และมาตรการรักษาความปลอดภัย เพื่อไม่ให้บุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าไปในพื้นที่ พร้อมจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันและระงับภัยเบื้องต้นกรณีหีบห่อวัตถุอันตรายเกิดความเสียหาย รั่วไหล เกิดเพลิงไหม้ ที่อาจเป็นอันตรายต่อบุคคลอื่น รวมถึงต้องมีป้ายแจ้งเตือนอันตรายอย่างเหมาะสม

(๑๖) กรณีผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้าที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการในนามของผู้ตราส่ง ต้องมีสัญญาหรือข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษร และต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ตราส่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดนี้

ความรับผิดชอบของตัวแทนจัดการ
(Handling Agent's Responsibilities)

ข้อ ๒๐ ตัวแทนจัดการซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายมีความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

(๑) ต้องดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายกับผู้ที่ได้รับใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายหรือหน่วยงานที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานเท่านั้น

(๒) ดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(๓) วัตถุอันตรายที่ส่งต้องไม่ใช่วัตถุอันตรายต้องห้ามขนส่งทางอากาศตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค และต้องเป็นวัตถุอันตรายได้รับอนุญาตให้ขนส่งทางอากาศตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๔) ต้องจัดทำแผนการฝึกอบรมเบื้องต้นและแผนการฝึกอบรมทบทวนในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายเสนอให้ผู้อำนวยการรับรองแผนดังกล่าวตามหมวด ๕ และจัดให้พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศได้รับการฝึกอบรมตามความรับผิดชอบของตนก่อนปฏิบัติงาน ตลอดจนจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ผ่านการฝึกอบรมที่เป็นปัจจุบันไว้เป็นหลักฐาน พร้อมให้ผู้ตรวจสอบด้านการบินตรวจสอบได้ ตลอดเวลาตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๕) ต้องจัดทำคู่มือวัตถุอันตรายและขั้นตอนการดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย รวมถึงขั้นตอนและวิธีปฏิบัติเมื่อมีเหตุฉุกเฉินเกี่ยวกับวัตถุอันตรายเสนอให้ผู้อำนวยการรับรองคู่มือดังกล่าว และจัดให้พนักงานของตนได้รับข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน เข้าถึงได้ง่ายและพร้อมใช้งาน เพื่อให้สามารถดำเนินงานตามความรับผิดชอบเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย

คู่มือวัตถุอันตรายและขั้นตอนการดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายต้องประกอบไปด้วยเนื้อหาอย่างน้อย ได้แก่ นโยบาย การกำหนดประเภท การบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมาย การติดฉลาก การจัดทำใบสำแดงวัตถุอันตราย การนำส่ง การจัดเก็บในสถานที่ของตน และการรายงานเมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน

(๖) ดำเนินการเกี่ยวกับการรับมอบ จัดเก็บ บรรทุก และขนถ่ายตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๗) ดำเนินการเก็บรักษา แบ่งแยก และแยกประเภทวัตถุอันตรายให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๘) ต้องจัดให้มีคู่มือข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายของสมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (IATA Dangerous Goods Regulations) ที่เป็นปัจจุบัน เพื่อให้พนักงานใช้ในการปฏิบัติงานได้ตลอดเวลา

(๙) ต้องมีมาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับวัตถุอันตรายที่เป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิค

(๑๐) ตัวแทนจัดการที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการในนามของผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องมีสัญญาหรือข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษร และต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ดำเนินการเดินอากาศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดนี้

ความรับผิดชอบของผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะ
(Public Aerodrome Operator’s Responsibilities)

ข้อ ๒๑ ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะมีความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดทำแผนการฝึกอบรมเบื้องต้นและแผนการฝึกอบรมทบทวนในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายเสนอให้ผู้อำนวยการรับรองแผนดังกล่าวตามหมวด ๕ และจัดให้พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศได้รับการฝึกอบรมตามความรับผิดชอบของตนก่อนปฏิบัติงาน ตลอดจนจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ผ่านการฝึกอบรมที่เป็นปัจจุบันไว้เป็นหลักฐานพร้อมให้ผู้ตรวจสอบด้านการบินตรวจสอบได้ตลอดเวลา ตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๒) เมื่อมีอุบัติเหตุ อุบัติการณ์ หรืออุบัติการณ์ร้ายแรงที่เกิดจากวัตถุอันตราย และทำให้เกิดอันตรายหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยขึ้น ณ สนามบินสาธารณะของตน ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้นต่อสำนักงานโดยมิชักช้า โดยดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๒๒ ว่าด้วยการรายงานเหตุการณ์ด้านความปลอดภัยในการบินพลเรือน และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) ต้องจัดให้มีหน่วยบริการฉุกเฉินเพื่อรับแจ้งเหตุและระงับอุบัติเหตุ อุบัติการณ์หรืออุบัติการณ์ร้ายแรงที่เกิดจากวัตถุอันตรายตามแผนฉุกเฉินของสนามบิน ตลอดจนมาตรการแจ้งเกี่ยวกับตำแหน่งที่จอดของอากาศยานที่ขนส่งวัตถุอันตรายในการบริหารจัดการลานจอดอากาศยาน

(๔) มีการจัดการกับวัตถุอันตราย (Handling of Hazardous Materials) ตามระเบียบสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยว่าด้วยมาตรฐานของคู่มือการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ

(๕) จัดให้มีประกาศแจ้งเตือนห้ามผู้โดยสารและสมาชิกลูกเรือส่งหรือพาวัตถุอันตรายต้องห้ามไปกับอากาศยานไว้ ณ สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับตน ตามข้อ ๑๗ (๓) (ก)

ความรับผิดชอบของการไปรษณีย์ควบคุม
(Regulated Postal Authority's Responsibilities)

ข้อ ๒๒ การไปรษณีย์ควบคุมซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายมีความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(๒) ต้องจัดทำแผนการฝึกอบรมเบื้องต้นและแผนการฝึกอบรมทบทวนในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายเสนอให้ผู้อำนวยการรับรองแผนดังกล่าวตามหมวด ๕ และจัดให้พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศได้รับการฝึกอบรมตามความรับผิดชอบของตนก่อนปฏิบัติงาน ตลอดจนจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ผ่านการฝึกอบรมที่เป็นปัจจุบันไว้เป็นหลักฐานพร้อมให้ผู้ตรวจสอบด้านการบินตรวจสอบได้ตลอดเวลาตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๓) จัดทำคู่มือการดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายไปรษณีย์อากาศเสนอให้ผู้อำนวยการรับรองก่อนนำไปใช้ และปรับปรุงคู่มือดังกล่าวให้เป็นปัจจุบันและสอดคล้องกับมาตรฐานตามที่ข้อกำหนดทางเทคนิคกำหนด และต้องดำเนินงานตามคู่มือที่ได้รับการรับรอง

(๔) จัดให้พนักงานของตนได้รับข้อมูลที่จำเป็นเพื่อให้ปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบการดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย และวิธีปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินเกี่ยวกับวัตถุอันตรายนั้นได้

ความรับผิดชอบของผู้ให้บริการจัดการฝึกอบรม
(Training Services Provider's Responsibilities)

ข้อ ๒๓ ผู้ให้บริการจัดการฝึกอบรมมีความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ให้บริการจัดการฝึกอบรมต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงานตามหมวด ๙

(๒) มีหลักสูตรอบรมเบื้องต้นและหลักสูตรอบรมทบทวนเกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่มีเนื้อหาครอบคลุมทุกหัวข้อที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมในแต่ละหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดทางเทคนิค หรือข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายของสมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (IATA Dangerous Goods Regulations) รวมถึงกฎระเบียบของประเทศไทยเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศ และต้องมีเนื้อหาสมบูรณ์

(๓) ต้องได้รับการรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมจากผู้อำนวยการตามหมวด ๕ ก่อนดำเนินการฝึกอบรม ทั้งนี้ ต้องแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรการฝึกอบรมดังกล่าวให้มีเนื้อหาเป็นปัจจุบันและสอดคล้องตามข้อกำหนดทางเทคนิค และเมื่อมีการแก้ไขปรับปรุงต้องแจ้งให้สำนักงานทราบด้วย

(๔) มีสื่อการเรียนการสอนและสถานที่ฝึกอบรมเหมาะสมกับจำนวนผู้เข้าเรียน เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อสภาพการณ์ของอุตสาหกรรมการบินในปัจจุบัน

(๕) ผู้สอนมีคุณสมบัติและสมรรถนะเป็นไปตามข้อ ๓๐

(๖) ต้องจัดให้มีคู่มือข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายของสมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (IATA Dangerous Goods Regulations) ที่เป็นปัจจุบันเพื่อใช้ในการฝึกอบรม

(๗) ต้องมีการประเมินความรู้และความเข้าใจของผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม โดยการประเมินผลการฝึกอบรมให้เป็นไปตามข้อ ๒๗

(๘) ต้องจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ผ่านการฝึกอบรมและการประเมินผล (Training Records) ไว้เป็นหลักฐานให้เป็นไปตามข้อ ๓๓

หมวด ๕
ข้อกำหนดการฝึกอบรม
(Training Requirement)

ข้อ ๒๔ หน่วยงานต่อไปนี้ต้องจัดทำแผนการฝึกอบรมเบื้องต้นและแผนการฝึกอบรมทบทวนในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(๑) ผู้ดำเนินการเดินอากาศของไทย (Thai Air Operator)

(๒) ผู้ตราส่งและผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้า (Shipper and Freight Forwarder)

(๓) ตัวแทนจัดการ (Handling Agent)

(๔) ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะ (Public Aerodrome Operator)

(๕) การไปรษณีย์ควบคุม (Regulated Postal Authority)

(๖) หน่วยงานให้บริการจัดการฝึกอบรม (Training Services Provider)

(๗) หน่วยงานที่ให้บริการด้านการรักษาความปลอดภัยด้านการบิน (Agencies engaged in Civil Aviation Security Screening check) เช่น พนักงานตรวจค้น

ข้อ ๒๕ แผนการฝึกอบรมเบื้องต้นและแผนการฝึกอบรมทบทวนในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายต้องสอดคล้องตามข้อกำหนดทางเทคนิค และต้องเสนอให้ผู้อำนวยการรับรองก่อนดำเนินการฝึกอบรม โดยต้องมีเนื้อหาที่เป็นปัจจุบันและคลอบคลุมตามความรับผิดชอบของพนักงาน พร้อมทั้งมีการกำหนดนโยบายและวิธีการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศที่ระบุไว้ในกฎระเบียบและ/หรือคู่มือปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๖ แผนการฝึกอบรมเบื้องต้นและแผนการฝึกอบรมทบทวนในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายและการประเมินผลตามสมรรถนะต้องมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) สร้างความตระหนักรู้ทั่วไป (General Awareness/Familiarization) เพื่อให้บุคลากรเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดทั่วไปในเรื่องการดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(๒) การฝึกอบรมตามหน้าที่เฉพาะ (Function-Specific Training) เพื่อให้บุคลากรได้รับการฝึกอบรมอย่างละเอียด เหมาะสมกับหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดในการดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(๓) การฝึกอบรมในเรื่องความปลอดภัย (Safety Training) เพื่อให้บุคลากรได้รับการฝึกอบรมที่ครอบคลุมในเรื่องของวัตถุอันตรายและภัยจากวัตถุอันตราย และตระหนักถึงการดำเนินงานอย่างปลอดภัยและกระบวนการระงับเหตุฉุกเฉิน

ข้อ ๒๗ ผู้ขอรับรองแผนการฝึกอบรมในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายและการประเมินผลตามสมรรถนะต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำวิธีการการฝึกอบรมเบื้องต้นและฝึกอบรมทบทวน การประเมินผล คุณสมบัติและสมรรถนะของผู้สอน บันทึกการฝึกอบรม และการประเมินประสิทธิผลของแผนการฝึกอบรม

(๒) กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการฝึกอบรมตามสมรรถนะ โดยพิจารณาจากหน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงาน

(๓) แผนการฝึกอบรมต้องออกแบบและพัฒนาเพื่อสร้างความเกี่ยวข้องที่ชัดเจนระหว่างสมรรถนะที่ต้องการให้บรรลุ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ วิธีการประเมินผล และเอกสารประกอบการเรียนการสอน

(๔) พนักงานที่ถูกมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใหม่ต้องได้รับการฝึกอบรมและประเมินผลตามสมรรถนะเพื่อยืนยันสมรรถนะที่จะปฏิบัติหน้าที่ใหม่ หากไม่สามารถแสดงสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ใหม่ได้ ต้องมีการจัดการฝึกอบรมเพิ่มเติมที่เหมาะสมก่อนปฏิบัติหน้าที่นั้น

ข้อ ๒๘ ในการขอรับรองแผนการฝึกอบรมในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายและการประเมินผลตามสมรรถนะให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนการฝึกอบรมในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายและการประเมินผลตามสมรรถนะ ตามขั้นตอนในการจัดทำ ดังต่อไปนี้

(ก) ขั้นตอนที่ ๑ การกำหนดรูปแบบสมรรถนะที่ได้รับการปรับให้เหมาะสมกับหน้าที่

(ข) ขั้นตอนที่ ๒ การจัดทำรูปแบบการฝึกอบรมและการประเมินผลตามสมรรถนะ

๑) กำหนดรูปแบบการประเมินสมรรถนะที่เหมาะสม

๒) กำหนดรูปแบบการประเมินผล

๓) กำหนดแบบแผนการฝึกอบรม

(ค) ขั้นตอนที่ ๓ การจัดทำสื่อการเรียนการสอนของฝึกอบรมและการประเมินผล

(ง) ขั้นตอนที่ ๔ การดำเนินการฝึกอบรมตามแผนการฝึกอบรมและการประเมินผล

(จ) ขั้นตอนที่ ๕ การประเมินหลักสูตร รวมถึงแผนการฝึกอบรมและการประเมินผล

(๒) ยื่นคำขอต่อสำนักงานตามช่องทางที่สำนักงานกำหนด ทั้งนี้ แผนการฝึกอบรมในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายและการประเมินผลตามสมรรถนะต้องสอดคล้องตาม Guidance

Material for Competency Based Approach to Dangerous Goods Training and Assessment ที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๒๙ ผู้อำนวยการจะรับรองแผนการฝึกอบรมในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายและการประเมินผลตามสมรรถนะ เมื่อตรวจสอบแล้วปรากฏว่ามีความสมบูรณ์ครบถ้วนตามข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ และข้อ ๒๘

แผนการฝึกอบรมในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายและการประเมินผลตามสมรรถนะ ให้มีอายุสองปีนับจากวันที่ให้การรับรอง

การขอต่ออายุการรับรองแผนการฝึกอบรมในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายและการประเมินผลตามสมรรถนะ ให้ยื่นคำขอตามช่องทางที่สำนักงานกำหนดก่อนวันสิ้นอายุไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

ข้อ ๓๐ ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติ (Instructor Qualification) ดังต่อไปนี้

(๑) มีความรู้ความเข้าใจในข้อกำหนดทางเทคนิคหรือข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายของสมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (IATA Dangerous Goods Regulations) รวมถึงกฎระเบียบของประเทศไทยเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศ

(๒) มีความสามารถในการจัดทำแผนการฝึกอบรม เอกสารประกอบการฝึกอบรม แบบฝึกหัด แบบประเมินการฝึกอบรม รวมถึงต้องผ่านการอบรมหลักสูตรเทคนิคการถ่ายทอดความรู้

(๓) ผู้สอนจะต้องแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับวัตถุอันตราย รวมถึงความรับผิดชอบในหน้าที่ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการฝึกอบรมและแสดงถึงทักษะการสอนอย่างเหมาะสม

(๔) มีประสบการณ์ทำงานในด้านที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบของตน หรือการขนส่งวัตถุอันตราย หรือการปฏิบัติการขนส่งสินค้า หรือหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการบินไม่น้อยกว่าห้าปี

ข้อ ๓๑ ผู้สอนต้องมีการสอนต่อเนื่องในหลักสูตรฝึกอบรมเกี่ยวกับวัตถุอันตรายเบื้องต้นและการฝึกอบรมทบทวนอย่างน้อยภายในยี่สิบสี่เดือน หรือหากไม่ได้มีการสอนต้องเข้ารับการฝึกอบรมทบทวนเพื่อคงไว้ซึ่งคุณสมบัติของผู้สอน ผู้สอนต้องได้รับข้อมูลและทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบที่มีการปรับปรุงอยู่เสมอ พร้อมทั้งปรับปรุงเอกสารการฝึกอบรม หรือวิธีการสอนอื่น ๆ เป็นประจำทุกปี หรือเมื่อกฎระเบียบมีการเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๓๒ เพื่อคงความต่อเนื่องของความรู้เกี่ยวกับวัตถุอันตราย ให้ผู้ได้รับการรับรองแผนการฝึกอบรมในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายจัดให้พนักงานฝึกอบรมทบทวนและประเมินผลตามหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายเป็นประจำทุกยี่สิบสี่เดือน

ในกรณีที่มีการฝึกอบรมทบทวนและประเมินผลแล้วเสร็จภายในสามเดือนก่อนวันครบกำหนดของการฝึกอบรมครั้งก่อน ให้ถือว่าวันครบกำหนดการฝึกอบรมในรอบถัดไปยังคงนับจากวันครบกำหนดการฝึกอบรมครั้งก่อน โดยไม่ถือว่าเกินยี่สิบสี่เดือนจากวันครบกำหนดเดิมนั้น

ข้อ ๓๓ ผู้ได้รับการรับรองแผนการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายต้องจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ผ่านการฝึกอบรมและการประเมินผล (Training Record) ไว้เป็นหลักฐาน พร้อมให้ผู้ตรวจสอบด้านการบินตรวจสอบได้ตลอดเวลา และเก็บรักษาไว้อย่างน้อยสามสิบหกเดือน

ทะเบียนรายชื่อผู้ผ่านการฝึกอบรมและการประเมินผล (Training Record) ตามวรรคหนึ่งให้มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ - นามสกุล และตำแหน่งของผู้ผ่านการฝึกอบรม

(๒) เดือนและปีที่ผ่านการฝึกอบรม การฝึกอบรมทบทวน และการประเมินผล

(๓) สื่อการเรียนการสอนที่ใช้

(๔) ชื่อและที่อยู่ของหน่วยงานหรือสถาบันที่ให้การฝึกอบรม

(๕) หลักฐานที่แสดงผลการประเมินผลการทดสอบตามหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ผ่านการฝึกอบรม

ข้อ ๓๔ ผู้ได้รับการรับรองแผนการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายจะต้องยินยอมและอำนวยความสะดวกแก่การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจสอบด้านการบิน เพื่อทำการตรวจสอบว่าผู้ได้รับการรับรองได้คงความต่อเนื่องไว้ซึ่งมาตรฐานในการฝึกอบรมเกี่ยวกับวัตถุอันตรายทางอากาศได้อย่างปลอดภัย

ข้อ ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการดำเนินการฝึกอบรมของผู้ได้รับการรับรองแผนการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ข้อกำหนดทางเทคนิคได้กำหนดไว้ ผู้อำนวยการหรือผู้ตรวจสอบด้านการบินสามารถตรวจสอบหรือสังเกตการณ์การฝึกอบรมได้ และเมื่อพบข้อบกพร่องที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดนี้ ให้ผู้อำนวยการหรือผู้ตรวจสอบด้านการบินนั้นออกคำสั่งให้แก้ไขข้อบกพร่องนั้นได้ตามระยะเวลาที่กำหนด หากผู้ได้รับการรับรองแผนการฝึกอบรมไม่ดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้อำนวยการมีอำนาจเพิกถอนแผนการฝึกอบรมหรือเพิกถอนการฝึกอบรมที่ดำเนินการไปแล้วทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

ข้อ ๓๖ กรณีผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศ ให้ใช้การรับรองแผนการฝึกอบรมหลักสูตรและการประเมินผลตามสมรรถนะเกี่ยวกับวัตถุอันตรายจากหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจของผู้ดำเนินการเดินอากาศ ทั้งนี้ ต้องจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ผ่านการฝึกอบรมและการประเมินผลไว้เป็นหลักฐาน พร้อมให้ผู้ตรวจสอบด้านการบินตรวจสอบได้ตลอดเวลา และเก็บรักษาไว้อย่างน้อยสามสิบหกเดือน

ข้อ ๓๗ กรณีผู้ตราส่งและผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้าสามารถจัดให้พนักงานของตนเข้ารับการฝึกอบรมตามข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) จัดการฝึกอบรมด้วยตนเองตามที่ได้รับการรับรองแผนการฝึกอบรมจากผู้อำนวยการ

(๒) ฝึกอบรมโดยหน่วยงานให้บริการจัดการฝึกอบรม (Training Services Provider) ที่ได้รับการรับรองแผนการฝึกอบรมและหลักสูตรการฝึกอบรมจากผู้อำนวยการ

หมวด ๖
การรายงานอุบัติเหตุและอุบัติการณ์เกี่ยวกับวัตถุอันตราย
(Reporting of Dangerous Goods Accidents and Incidents)

ข้อ ๓๘ การรายงานอุบัติเหตุ อุบัติการณ์ และอุบัติการณ์ร้ายแรงเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ควบคุมอากาศยานจะต้องแจ้งหน่วยบริการจราจรทางอากาศที่เกี่ยวข้องโดยเร็วที่สุด เพื่อแจ้งข้อมูลต่อเจ้าหน้าที่สนามบินเกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่อยู่บนอากาศยานตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินระหว่างปฏิบัติการบิน

(๒) ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุอันตรายตามที่ได้แสดงไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในเอกสารแจ้งข้อมูลถึงผู้ควบคุมอากาศยาน (Notification To Pilot-In-Command: NOTOC) ให้แก่หน่วยงานบริการฉุกเฉินที่รับผิดชอบต่ออุบัติเหตุ อุบัติการณ์ หรืออุบัติการณ์รุนแรงโดยมิชักช้า พร้อมทั้งรายงานข้อมูลดังกล่าวให้สำนักงานและหน่วยงานผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับนิรภัยการบินและการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยานของรัฐที่เกี่ยวข้อง โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

(๓) ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องรายงานอุบัติเหตุ อุบัติการณ์ หรืออุบัติการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐของผู้ดำเนินการเดินอากาศ และรัฐที่เกิดอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์โดยเร็วที่สุด เมื่อได้รับการร้องขอจากสำนักงานหรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับนิรภัยการบินและสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของรัฐที่เกี่ยวข้องโดยมิชักช้า

ข้อ ๓๙ การรายงานวัตถุอันตรายที่ไม่สำแดง หรือสำแดงไม่ถูกต้อง (Reporting of Undeclared or Misdeclared Dangerous Goods)

(๑) ผู้ดำเนินการเดินอากาศและตัวแทนจัดการต้องรายงานเมื่อตรวจพบสินค้าที่เป็นวัตถุอันตรายที่ไม่สำแดง หรือสำแดงไม่ถูกต้อง ให้แก่รัฐของผู้ดำเนินการเดินอากาศและสำนักงาน

(๒) ผู้ดำเนินการเดินอากาศและตัวแทนจัดการต้องรายงานเมื่อพนักงานตรวจค้นตรวจพบวัตถุอันตรายที่ไม่ได้รับอนุญาตในสัมภาระของผู้โดยสารหรือสมาชิกลูกเรือตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค ให้แก่สำนักงานทราบ

ข้อ ๔๐ การรายงานเมื่อตรวจพบเหตุการณ์เกี่ยวกับวัตถุอันตราย (Reporting of Dangerous Goods Occurrence)

(๑) ผู้ดำเนินการเดินอากาศและตัวแทนจัดการต้องรายงานเมื่อพบวัตถุอันตรายขนส่งโดยไม่ได้บรรทุก แยกประเภท แยกวัตถุ และตรึงอยู่กับที่ เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๒) ผู้ดำเนินการเดินอากาศและตัวแทนจัดการต้องรายงานเมื่อพบว่าวัตถุอันตรายขนส่งโดยไม่ได้แจ้งข้อมูลแก่ผู้ควบคุมอากาศยาน เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

ข้อ ๔๑ การรายงานตามข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙ และข้อ ๔๐ ผู้ดำเนินการเดินอากาศและตัวแทนจัดการต้องดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๒๒ ว่าด้วยการรายงานเหตุการณ์ด้านความปลอดภัยในการบินพลเรือน และที่แก้ไขเพิ่มเติม

หมวด ๗
การมอบหมายหน้าที่ในการดำเนินงาน

ข้อ ๔๒ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายตามข้อ ๕ สามารถมอบหมายหน้าที่ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้แก่กันได้

ข้อ ๔๓ ในการมอบหมายหน้าที่ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย ผู้มอบหมายและผู้รับมอบหมายต้องมีการทำสัญญาหรือข้อตกลงในการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย โดยสัญญาหรือข้อตกลงนั้นต้องมีรายละเอียดชัดเจนเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบของทั้งสองฝ่าย ผู้มอบหมายและผู้รับมอบหมายต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบและมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายตามข้อกำหนดทางเทคนิค ข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายของสมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (IATA Dangerous Goods Regulations) และตามข้อกำหนดนี้ ทั้งนี้ ความรับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายยังคงเป็นของผู้มอบหมาย

ข้อ ๔๔ ผู้มอบหมายและผู้รับมอบหมายต้องร่วมกันตรวจสอบการปฏิบัติงานในทุกขั้นตอนของการดำเนินงานเกี่ยวกับขนส่งวัตถุอันตรายที่มีการมอบหมายอย่างต่อเนื่อง เพื่อประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานให้ปลอดภัยยิ่งขึ้น และให้จัดทำรายงานผลการดำเนินการและประเมินผลเป็นระยะ ๆ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการดำเนินงานเกี่ยวกับขนส่งวัตถุอันตรายที่มีการมอบหมายทุกขั้นตอนเป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๘
การกำหนดและจัดเก็บค่าขนส่งและค่าบริการอื่นที่เกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย

ข้อ ๔๕ การกำหนดและจัดเก็บค่าขนส่งและค่าบริการอื่นที่เกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายต้องพิจารณาทั้งด้านความปลอดภัย ความสอดคล้องกับกฎหมาย และความเป็นธรรมในแง่ของค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากผู้ใช้บริการ

ข้อ ๔๖ การกำหนดค่าขนส่งวัตถุอันตรายให้พิจารณาจากองค์ประกอบหรือปัจจัย ดังต่อไปนี้

(๑) ประเภทของวัตถุอันตราย เช่น สารไวไฟ สารพิษ สารกัดกร่อน ฯลฯ ซึ่งวัตถุอันตรายแต่ละประเภทมีความเสี่ยงและมาตรการความปลอดภัยแตกต่างกัน

(๒) ปริมาณ น้ำหนัก และบรรจุภัณฑ์ของวัตถุอันตราย โดยคำนวณตามมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

(๓) เส้นทางการขนส่ง (ภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ) และระยะทาง ซึ่งจะต้องมีการกำหนดอัตราค่าบริการที่แตกต่างกันตามความเหมาะสม

(๔) องค์ประกอบหรือปัจจัยอื่น ๆ ที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการกำหนดค่าขนส่งวัตถุอันตรายตามมาตรฐานและแนวทางปฏิบัติสากล

การกำหนดค่าบริการอื่นที่เกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายสามารถกำหนดได้ตามมาตรฐานและแนวทางปฏิบัติสากล เช่น ค่าบริการตรวจสอบเอกสารการขนส่งวัตถุอันตราย ค่าบริการบรรจุภัณฑ์ ค่าประกันภัย ค่าบริการการจัดการความปลอดภัย

ค่าขนส่งและค่าบริการอื่นที่เกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดของหน่วยงานที่กำกับดูแล เช่น ข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายของสมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (IATA Dangerous Goods Regulations)

ข้อ ๔๗ ในการจัดเก็บค่าขนส่งและค่าบริการอื่นที่เกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ต้องแสดงรายละเอียดทั้งหมดให้ผู้ตราส่งทราบล่วงหน้า โดยต้องมีรายละเอียดที่โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

หมวด ๙
การขึ้นทะเบียนผู้ดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย

ข้อ ๔๘ ผู้ตราส่ง ผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้าที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายไปกับอากาศยาน และผู้ให้บริการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงาน

ข้อ ๔๙ ผู้ขอขึ้นทะเบียนตามข้อ ๔๘ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นผู้ตราส่งและผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้า

(ก) เป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทยและมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(ข) มีคู่มือหรือขั้นตอนดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย แผนการรักษาความปลอดภัยและแผนเผชิญเหตุที่สอดคล้องตามข้อกำหนดทางเทคนิค

(ค) มีแผนการฝึกอบรมเบื้องต้นและแผนการฝึกอบรมทบทวนในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายและการประเมินผลตามสมรรถนะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดทางเทคนิค

(ง) มีบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ และการฝึกอบรมที่เหมาะสมเพียงพอต่อการดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(๒) กรณีเป็นผู้ให้บริการจัดการฝึกอบรม

(ก) เป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทยและมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(ข) มีหลักสูตรการฝึกอบรมเบื้องต้นและการฝึกอบรมทบทวนในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายและการประเมินผลตามสมรรถนะที่สอดคล้องตามข้อกำหนดทางเทคนิค

(ค) มีบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ และการฝึกอบรมที่เหมาะสมเพียงพอต่อการฝึกอบรม

ข้อ ๕๐ ผู้ที่ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนผู้ดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการตามแบบที่ผู้อำนวยการกำหนด พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่แสดงคุณสมบัติตามข้อ ๔๙ ผ่านทางช่องทางที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๕๑ การขึ้นทะเบียนผู้การดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ให้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนสามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

(๑) ขั้นตอนการยื่นคำขออย่างเป็นทางการ (Formal Application Phase)

(๒) ขั้นตอนการตรวจสอบเอกสารหลักฐาน (Documentation Evaluation Phase)

(๓) ขั้นตอนการขึ้นทะเบียน (Registration Phase)

การดำเนินการในแต่ละขั้นตอนตามวรรคแรก ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ขั้นตอนการยื่นคำขออย่างเป็นทางการ (Formal Application Phase) เมื่อผู้ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนผู้ดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายยื่นคำขอพร้อมเอกสารหลักฐานให้ผู้ตรวจสอบด้านการบินตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนในคุณสมบัติของผู้ขอและความถูกต้องของเอกสารหลักฐานที่ยื่น เมื่อผู้ตรวจสอบด้านการบินเห็นว่าถูกต้องครบถ้วนให้รับคำขอไว้พิจารณา

(๒) ขั้นตอนการตรวจสอบเอกสารหลักฐาน (Documentation Evaluation Phase) ให้ผู้ตรวจสอบด้านการบินตรวจสอบคู่มือการดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ซึ่งแสดงขั้นตอนการปฏิบัติงานและแผนเผชิญเหตุฉุกเฉินในการดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย รวมทั้งแผนการฝึกอบรมในหลักสูตรวัตถุอันตราย หากผู้ตรวจสอบด้านการบินเห็นว่ามีความสอดคล้องตามที่ข้อกำหนดทางเทคนิคได้กำหนดไว้ ให้เสนอคู่มือการดำเนินงานและแผนการฝึกอบรมดังกล่าวให้ผู้อำนวยการรับรอง (Approve) เพื่อใช้ในการตรวจสอบตาม (๓) ต่อไป แต่หากผู้ตรวจสอบด้านการบินเห็นว่าคู่มือการดำเนินงานหรือแผนการฝึกอบรมไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดทางเทคนิค และการดำเนินงานหรือเอกสารหลักฐานที่ยื่นมาพร้อมคำขอไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกต้องครบถ้วนให้แจ้งให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมภายในเวลาที่กำหนด หากผู้ขอขึ้นทะเบียนไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดหรือดำเนินการแล้วแต่ยังไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้คืนคำขอและแจ้งให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนทราบ

(๓) ขั้นตอนการขึ้นทะเบียน (Registration Phase) ผู้อำนวยการจะออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายให้แก่ผู้ขอรับขึ้นทะเบียน เมื่อดำเนินการตามขั้นตอนตาม (๑) และ (๒) ครบถ้วนแล้ว

ข้อ ๕๒ ในการออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนผู้ดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ผู้อำนวยการจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนปฏิบัติอย่างเคร่งครัดไว้แนบท้ายใบรับรองอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติตามภาคผนวก ๑๘ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ข้อกำหนดทางเทคนิค และต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ วิธีปฏิบัติ ประกาศ กฎหมาย และมาตรฐานระหว่างประเทศเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายหรือสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษทางอากาศอย่างเคร่งครัด

(๒) ต้องจัดให้มีบุคลากรที่มีสมรรถนะเหมาะสมและมีจำนวนที่เพียงพอสำหรับการดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย โดยผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรตามมาตรฐานที่องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศกำหนด

(๓) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย (Dangerous Goods Shipment Monthly Report) ให้แก่สำนักงานทราบเป็นประจำทุกเดือน โดยมีรายละเอียดของรัฐต้นทาง รัฐปลายทาง หมายเลขสหประชาชาติ ประเภทและรายการวัตถุอันตราย จำนวน ปริมาณ และหมายเลขใบตราส่งสินค้าทางอากาศ ภายในไม่เกินเจ็ดวันนับจากวันสุดท้ายของแต่ละเดือน

(๔) ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนต้องไม่โอนสิทธิตามใบรับรองให้แก่บุคคลอื่น

(๕) เงื่อนไขอื่นที่ผู้อำนวยการเห็นว่าจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๕๓ ใบรับรองการขึ้นทะเบียนผู้ดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายให้มีอายุห้าปี ตามที่กำหนดไว้ในใบรับรอง

แบบใบรับรองการขึ้นทะเบียนผู้ดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายข้อกำหนดนี้

ข้อ ๕๔ การขอต่ออายุการขึ้นทะเบียนผู้ดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ให้ผู้ได้รับใบรับรองยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการตามแบบที่ผู้อำนวยการกำหนดล่วงหน้าก่อนวันที่ใบรับรองเดิมสิ้นอายุไม่น้อยกว่าหกสิบวันแต่ไม่เกินเก้าสิบวัน พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่แสดงคุณสมบัติและลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๙ ที่เป็นปัจจุบันผ่านทางช่องทางที่สำนักงานกำหนด

ในการพิจารณาคำขอต่ออายุใบรับรองให้นำความในข้อ ๕๑ และข้อ ๕๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๕ เมื่อปรากฏแก่ผู้ตรวจสอบด้านการบินว่าผู้ได้รับใบรับรองการขึ้นทะเบียนผู้ดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย กระทำการดังต่อไปนี้ซึ่งการกระทำดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อการเดินอากาศ ให้ผู้ตรวจสอบด้านการบินมีอำนาจสั่งให้แก้ไขปรับปรุงการกระทำนั้นหรือดำเนินการใดภายในเวลาที่กำหนด

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๕๒

(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามความรับผิดชอบของตนที่กำหนดในข้อกำหนดนี้

(๓) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคู่มือการดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายหรือแผนการฝึกอบรมในหลักสูตรวัตถุอันตราย

(๔) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ หลักเกณฑ์ ระเบียบ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายที่เกี่ยวข้องที่ผู้อำนวยการกำหนด

(๕) ไม่สามารถดำเนินงานไปได้ด้วยความปลอดภัย

ข้อ ๕๖ ผู้อำนวยการมีอำนาจพักใช้ใบรับรองการขึ้นทะเบียนผู้ดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบรับรอง

(๑) ไม่ทำการแก้ไขปรับปรุงหรือดำเนินการภายในระยะวลาที่ผู้ตรวจสอบด้านการบินกำหนดตามข้อ ๕๕

(๒) กระทำการตามข้อ ๕๕ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อการเดินอากาศ

ในคำสั่งพักใช้ใบรับรองการขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการจะกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขให้ผู้ได้รับใบรับรองต้องดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องไว้ด้วย

ข้อ ๕๗ ผู้อำนวยการมีอำนาจเพิกถอนใบรับรองการขึ้นทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบรับรอง

(๑) กระทำการตามข้อ ๕๕ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อการเดินอากาศ

(๒) ถูกพักใช้ใบรับรองการขึ้นทะเบียนตามข้อ ๕๖ มาแล้วสองครั้งภายในระยะเวลาหนึ่งปี

ผู้ซึ่งถูกเพิกถอนใบรับรองการขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่งจะขอใบรับรองการขึ้นทะเบียนใหม่ได้เมื่อพ้นระยะเวลาของการเพิกถอนใบรับรองการขึ้นทะเบียนมาแล้วสองปี นับถัดจากวันที่มีคำสั่งเพิกถอนนั้น

หมวด ๑๐
ข้อกำหนดอื่น ๆ

วัตถุอันตรายที่เป็นไปรษณียภัณฑ์ทางอากาศ (Dangerous Goods By Post)

ข้อ ๕๘ วัตถุอันตรายที่เป็นไปรษณียภัณฑ์ทางอากาศ ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุอันตรายที่เป็นไปรษณียภัณฑ์ทางอากาศห้ามขนส่ง เว้นแต่วัตถุอันตรายนั้นได้ผ่านการรับมอบมาจากการไปรษณีย์ควบคุม และได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ โดยเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๒) วัตถุอันตรายที่อาจขนส่งทางไปรษณีย์อากาศเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค ดังนี้

(ก) ตัวอย่างทางชีวภาพ (Patient Specimens)

(ข) สารติดเชื้อกลุ่ม B UN 3373 (Infectious substances assigned to category B (UN 3373)) และคาร์บอนไดออกไซด์แข็ง (น้ำแข็งแห้ง) UN 1845 เมื่อใช้ในการลดอุณหภูมิของสารติดเชื้อ

(ค) วัสดุกัมมันตรังสีสำหรับหีบห่อได้รับการยกเว้นตามข้อกำหนด (Radioactive material in an excepted package) UN 2910 และ UN 291

(ง) ลิเธียมไอออนแบตเตอรีที่บรรจุอยู่ในอุปกรณ์ (UN 3481) (Lithium ion batteries contain in equipment (UN3481)

(จ) ลิเธียมเม็ททอลแบตเตอรีที่บรรจุอยู่ในอุปกรณ์ (UN 3091) (Lithium metal batteries contain in equipment (UN3091)

ข้อ ๕๙ การไปรษณีย์ควบคุมสามารถรับวัตถุอันตรายในข้อ ๕๘ (๒) (ก) (ข) และ (ค) โดยเป็นตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

การไปรษณีย์ควบคุมที่จะรับวัตถุอันตรายใน (๒) (ง) และ (จ) ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ

ผู้ประสานงานวัตถุอันตราย (Dangerous Goods Coordinator)

ข้อ ๖๐ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย และผู้ขึ้นทะเบียนผู้ดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องแต่งตั้งผู้ประสานงานวัตถุอันตรายหนึ่งคนหรือมากกว่านั้น

ข้อ ๖๑ ผู้ประสานงานวัตถุอันตรายต้องปฏิบัติหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) มีความรู้และความเข้าใจในกฎระเบียบเกี่ยวกับวัตถุอันตราย และเข้ารับฝึกอบรมในหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายตามความรับผิดชอบของตนอย่างเหมาะสม

(๒) ให้คำปรึกษากับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการขนส่งสินค้าที่เป็นอันตราย

(๓) ประสานกับผู้ตรวจสอบด้านการบินในการดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(๔) จัดทำและปรับปรุงขั้นตอนหรือคู่มือการปฏิบัติการดำเนินงาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้เป็นปัจจุบัน

การรักษาความปลอดภัยวัตถุอันตราย (Dangerous Goods Security)

ข้อ ๖๒ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายทางอากาศต้องดำเนินการตามมาตรการที่เหมาะสมเพื่อป้องกันไม่ให้วัตถุอันตรายถูกขโมยหรือใช้อย่างไม่ถูกต้องซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลและทรัพย์สิน

ข้อ ๖๓ ผู้ตราส่ง ผู้ดำเนินการเดินอากาศ และตัวแทนจัดการที่ดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่มีความเสี่ยงสูงทางอากาศ (High Consequence Dangerous Goods) จะต้องจัดทำแผนรักษาความปลอดภัยและปรับปรุงแผนดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสม

วัตถุอันตรายที่มีความเสี่ยงสูงในวรรคหนึ่ง หมายความว่า วัตถุอันตรายที่มีโอกาสถูกนำไปใช้ในเหตุการณ์ก่อการร้ายและอาจก่อให้เกิดผลกระทบร้ายแรง เช่น การบาดเจ็บล้มตายจำนวนมากหรือสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือในกรณีของวัตถุอันตรายประเภทที่ ๗ วัสดุกัมมันตรังสี

(Radioactive Material) อาจนำไปสู่ความเสียหายทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมหาศาล ตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๖๔ ให้ผู้ตราส่ง ผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้าที่ดำเนินงานนอกเขตสนามบินที่ดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายไปกับอากาศยาน และผู้ให้บริการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่ข้อกำหนดนี้มีผลใช้บังคับยื่นคำขอใบรับรองการขึ้นทะเบียนผู้ดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายตามหมวด ๙ ของข้อกำหนดนี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ข้อกำหนดนี้มีผลใช้บังคับ และให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าผู้อำนวยการจะมีคำสั่งไม่ขึ้นทะเบียนผู้ดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายตามข้อกำหนดนี้

ในระหว่างดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ผู้ตราส่ง ผู้ให้บริการจัดการขนส่งสินค้าที่ดำเนินงานนอกเขตสนามบินที่ดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายไปกับอากาศยาน และผู้ให้บริการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับวัตถุอันตรายต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดนี้และข้อกำหนดอื่นรวมทั้งกฎหมายและกฎระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗
สุทธิพงษ์ คงพูล
ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

แบบใบรับรองการขึ้นทะเบียนผู้ดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย แนบท้ายข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๗๓ ว่าด้วยการดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายและสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ

เลขที่ (Number)

สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

THE CIVIL AVIATION AUTHORITY OF THAILAND

ใบรับรองการขึ้นทะเบียนผู้ดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย

REGISTRATION OF CERTIFICATE FOR DANGEROUS GOODS OPERATING

ภายใต้หลักเกณฑ์ตามอำนาจตามมาตรา ๑๕/๒๘ (๒) (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจึงออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนผู้ดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ให้แก่

Under the criteria by virtue of Article 15/28 (2) (3) (4) and (5) of the Air Navigation Act B.E. 2497 as amended by the Air Navigation Act (No.14) B.E. 2562, the Director General of the Civil Aviation Authority of Thailand hereby grants a Registration Certificate for Dangerous Goods Operating to

ชื่อบริษัท ภาษาไทย

ชื่อบริษัท ภาษาอังกฤษ

ใบรับรองการขึ้นทะเบียนนี้ให้ใช้ตั้งแต่ วันที่ เดือน ปี ถึง วันที่ เดือน ปี

This registration certificate is effective on and valid for the period from DATE MONTH YEAR to DATE MONTH YEAR only.

ผู้ได้รับใบรับรองการขึ้นทะเบียนต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขแนบท้ายใบรับรองการขึ้นทะเบียนนี้ด้วย

The registration certificate holder shall comply with the conditions attached to registration certificate

Date ..... Month ..... Year.....

วันที่ ..... เดือน ..... ปี.....

.....

(นายสุทธิพงษ์ คงพูล)

ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

(Suttipong Kongpool)

Director General

The Civil Aviation Authority of Thailand

เงื่อนไขแนบท้ายใบรับรองการขึ้นทะเบียน
(Conditions Attached to the Registration Certificate)

๑. ผู้ได้รับใบรับรองการขึ้นทะเบียนต้องปฏิบัติตามภาคผนวก ๑๘ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศอย่างปลอดภัย (ICAO Technical Instruction Doc 9284) และมาตรา ๑๕/๒๘ (๒) (๓) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ อย่างเคร่งครัด

1. The registration certificate holder shall strictly comply with Annex 18 to the Convention on International Civil Aviation, the current edition of the ICAO Technical Instruction for the Safe Transport of Dangerous Goods by Air and Article 15/28(2), (3) of the Air Navigation Act B.E. 2497 as amended by the Air Navigation Act (No. 14) B.E. 2562

๒. ผู้ได้รับใบรับรองการขึ้นทะเบียนต้องจัดให้มีบุคลากรที่มีสมรรถนะเหมาะสม และมีจำนวนที่เพียงพอสำหรับการดำเนินการรับขนส่งวัตถุอันตรายและสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ โดยผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรตามมาตรฐานที่องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศกำหนด

2. The registration certificate holder shall provide personnel with appropriate competencies and a sufficient to operate with dangerous goods. These personnel shall have undergone training program in accordance with the standards required by International Civil Aviation Organization

๓. ผู้ได้รับใบรับรองการขึ้นทะเบียนต้องจัดทำรายงานเกี่ยวกับการดำเนินงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายและสิ่งของต้องห้ามหรือต้องดูแลเป็นพิเศษ (Dangerous Goods and Prohibited or Special Handling Items Shipment Monthly Report) ตามที่ได้รับอนุญาต ให้แก่สำนักงานทราบเป็นประจำทุกเดือน ops_dg@caat.or.th โดยมีรายละเอียดของรัฐต้นทาง รัฐปลายทาง หมายเลขสหประชาชาติ ประเภทและรายการวัตถุอันตราย จำนวน ปริมาณและหมายเลขใบตราส่งสินค้าทางอากาศ ไม่ช้ากว่า ๗ วันจากวันสุดท้ายของแต่ละเดือน

3. The registration certificate holder shall submit a Dangerous Goods and Prohibited or Special Handling Items Shipment Monthly Report to the CAAT by email address ops_dg@caat.or.th, as set out in Form a stating of each carriage the state of origin, state of destination, UN number, class/division, proper shipping name, quantity, and air waybill number within seven (7) days from of the end of each month.

๔. ผู้ได้รับใบรับรองการขึ้นทะเบียนต้องไม่โอนสิทธิตามใบรับรองให้แก่บุคคลอื่น

4. The registration certificate holder shall not transfer any of the certificate's privileges to another person.

๕. เงื่อนไขอื่นที่ผู้อำนวยการเห็นว่าจำเป็นและเหมาะสม

5. Other conditions that the Director General deems necessary and appropriate.

CAAT
สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย
The Civil Aviation Authority of Thailand